

DEÁK Botond

Diagnózis

Önhibáink óhatatlanok,
a végletek pedig egyre csúcsosodnak.
Amilyen szépek a fiatal pszichiáternők,
annyira keményítik és pontosítják, sőt
leginkább saját lidércfényeiket
világítják betegeikre.
Ez leblokkolja a páciens és csöndes,
belső ellenállásra kész teti.
Gyakorlatilag mindenki elégedetlen, sikertelen.
Aztán az életétől, az életterveitől eltávolodva próbál
élni TOVÁBB.

Később már csak a rácsos ablakon nézett ki,
mindennek háttal. Belebonyolódott a világba.
Nem érdekelte, ki jön be és ki megy ki.
Egy biztos volt, a kilátás mint kilátástalanság.
Aztán, hogy mi lesz még, talán egy arc elé
illeszthető maszk, és attól örökre önmagává válik.

Szerelémvéső

Miként elveszíted az órát,
és elkésel a szokásos, éppen
őrült, boldog táncból, mikor
ezt természetesnek veszed,
ahogy szinte direkt így nem látod
jónak a másik lelkét.
Ez olyan, mint
halálesetről elkésni, mikor kevés
azután már régen késő.